

החזקת סכין - מה מותר ומה אסור?

סכינים אמנם משמשות אותנו בעת טיולים, בשהייה בבית ולצרכי עבודה, אך חשוב לדעת כי החוק רואה בחומרה רבה החזקת סכינים מחוץ למקומות מותרים. על כן, גם מי שמחזיק בתמימות סכין ברכבו, בארגז הכלים או בבגדיו עלול למצוא את עצמו עומד בפני הליכים פליליים וענישה קשה. יחד עם זאת, קיים הבדל בין הגדרות "סכין" ל- "אולר", שאותו אכן מותר לשאת בחופשיות למעט מקומות מסוימים. עו"ד אסף דוק מסביר אודות עבירת החזקת סכין שלא כדין ומרכיביה.

מה אומר החוק לגבי החזקת סכין?

לפי סעיף 186 לחוק העונשין, חל איסור גורף על החזקת סכינים מחוץ לבית או לחצר, וזאת ללא קשר אם השתמשו או מתכוונים להשתמש בהן למטרות אלימות. כלומר, עצם ההחזקה מהווה עילה מספקת לחקירה במשטרה ואף להגשת כתב אישום. סעיף זה קובע ענישה מרבית של 5 שנות מאסר על החזקת סכין, אלא אם הנאשם מצליח להראות שההחזקה הייתה למען מטרות כשרות, ולא על מנת לפגוע באנשים ורכוש.

סכין או אולר?

לפי סעיף 184 לחוק העונשין מוגדר סכין בתור "כלי בעל להב או כלי אחר שמסוגל לדקור או לחתוך", ואותו אסור כאמור להחזיק מחוץ לחצר או לבית. לעומת זאת, לפי אותו הסעיף מוגדר אולר בתור "סכין מתקפלת שאורך להבה אינו עולה על עשרה סנטימטרים, ושלא ניתן להפכה בעזרת קפיץ או באמצעי אחר לסכין שלהבה קבוע". בניגוד לסכינים, אולרים מותר להחזיק מחוץ לבית או לחצר אך לא בכל מקום. כלומר, ישנם מספר מקומות שבהם אסור להסתובב עם אולר (וכמובן גם לא עם סכין) הכוללים מוסדות חינוך, מסעדות, בתי קפה ופאבים, מועדונים ודיסקוטקים, מקומות בהם נערכים משחקי מכונות (כולל ביליארד וקוביות), אצטדיונים ומגרשי ספורט, ומקומות למופעי תרבות כמו בתי קולנוע ותיאטראות. למרות האמור לעיל, ייתכן כי אדם יואשם בהחזקת סכין גם אם נמצא ברשותו אולר במקום מותר, ובמקרה זה יהיה צורך להוכיח כי הוא הוחזק למען מטרות כשרות.

ענישה על החזקת סכין

המשמעות הפשוטה והברורה ביותר של חוק העונשין, היא שמי שמחזיק סכין או אולר מחוץ למקומות המותרים מסתכן בענישה חמורה של עד 5 שנות מאסר, לצד רישום פלילי והליכים בלתי נעימים בלשון המעטה. כאמור, לצורך כתב אישום מספיקה עצם ההחזקה, ללא קשר למטרותיה שילובנו בבית המשפט. מטרתה של החקיקה המחמירה היא להגן על שלום האזרחים ולהרתיע מפני אלימות. על מנת שלא תמצאו את עצמכם בפני הליכים פליליים הקפידו שלא לשאת סכינים בכלל, או אולרים שאינם נדרשים לצרכי עבודה, טיול ומטרות כשרות אחרות.